

גגל לגלגל

עלון שדות ים 1844, 23 יוני 2017



צִירְתִּי לִי מַלְכוּת שָׁמַיִם

בְּיַרְק -

לְזַכֵּר כָּל מַתִּי.

וְהֵם שׁוֹמְעִים אוֹתִי קוֹרָא בְּשִׁמְעֵם

וּמְשִׁיבִים לִי בְּחִינָה פְּנִימִים.

עֲצוּב בְּלַעֲדֵיהֶם בְּחֻדְרִים

שָׁבִם הַשְּׂאִירוּ אֶת הַיַּדִּי קוֹלָם.

אֲנִי נוֹתֵן לָהֶם חַיִּים -

לְכָל מַתִּי.

וְהֵם חַיִּים אוֹתָם שְׁנִית

וְגַם לְנִצָּח.

אֲבָל עֲצוּב בְּלַעֲדֵיהֶם בְּחֻדְרִים.

אברהם חלפי



קיבוץ שדות-ים

דברי הספד ליעל בובר ז"ל

גלית, שי, רחלי, נועה, נטע, ניר, רובי ושולה, אבנר ולילי, אסף ומיכל, יפתח ואורית, בני המשפחה ומקורבים, בני כיתת שונית, חברי שדות ים, וכל מי שבא לחלוק כבוד אחרון לחברתנו יעל שהלכה לעולמה אתמול, בחטף, בטרם מלאו לה 47 שנים.

יעל נולדה בחמישה עשר ביולי 1970, בת שניה לשמשון ואראלה זיכרוןם לברכה ואחותם של גלית ושי. יעל נולדה ליד הים, לאיש ים, וגדלה ב"רוח מלאה". את ערכי החזון וההגשמה ינקה מהוריה, סביה וסובביה ולאורם פעלה עד יומה האחרון.

לצד הנוכחות העוצמתית ומנהיגות מולדת שכנה בתוכה נשמה גדולה. כבר בכיתת שונית בלטה יעל לא רק בגובהה ובגודלה. בהגנתה על החלשים ובמאבקה על הצדק והאמת שלה יעל קבעה את מקומה בלב הכיתה. חברה נאמנה מאז ועד עתה.

בצבא הצטיינה בטירונות ונבחרה לשרת במנהל האזרחי בעזה. שם פעלה ברגישות אל מול האוכלוסייה המקומית לצד המעורבות בפעילות הצבאית השוטפת.

כשחזרה למשק יעל יצאה ללמוד מלונאות בתדמור, השתלבה בעבודה בכיף ים, התפתחה במלונאות, מזון ומשקאות ובהמשך הרחיבה את לימודיה לתואר שני במנהל ועסקים. גם כשעברה לעבוד בגבעת חביבה, נוצלו כישורי הניהול והארגון שלה במוסד החינוכי הזה. שם הייתה מעורבת וגאה בפעילות לקידום השלום ובמפגש היהודי-ערבי.

את פעילותה הפוליטית החלה בריכוז הועדה הפוליטית בשדות ים כבר כשהייתה בת 29. יעל גייסה חברים להתפקדות במפלגת העבודה, יצרה קשרים עם מנהיגי המפלגה, וארגנה בלהט ובאמונה מפגשים לקראת הבחירות.

למרות עבודתה מחוץ לקיבוץ הייתה יעל מעורבת ופעילה חברתית בקיבוץ. היא לקחה חלק במועצת המשק, הייתה דירקטורית בכיף-ים, רכזה את ועדת הקלפי, ובאסיפות הביעה את דעותיה ולא חששה לעמוד מול מתנגדיה.

יעל המשיכה ופיתחה את פועלו של שמשון בקידום החינוך והספורט הימי. היא התרגשה מפעילותה של נטע בשייט, דור המשך לאנשי הים. הייתה מעורבת מאד במועדון השייט של שדות ים. שותפה לטקסים ולהנחייתם, מעלה מצגות פרסום והערכה לשייטים ושותפה להקמת מועדון השייט החדש לזכרו של אביה שבנייתו החלה רק לפני שבועיים.

עם כניסתה לעבודה בחברת פעלטון תוך שבוע הייתה יעל בשיא העניינים. מהר מאד יצרה קשרים עם כל העובדים, ועוד בשבת האחרונה עבדה במלוא כוחה.

כשם שהייתה בלב הכיתה, כך יעל תפסה את מקומה בלב המשפחה. וזה לא דבר של מה בכך לנהל את משפחות בובר ונוימן! - קבלות שבת משפחתיות, ארוחות חג ושאר אירועים של המעגל הרחב והחם של המשפחה.



יעל בובר ז"ל 1970-2017

יעל וגלית קבלו באהבה גדולה את תפקיד הדודות במשרה מלאה. נועה, נטע וניר זכו לפינוקיהן ומצאו אצלן מקום מכיל, תומך וקרקע צמיחה. ביום רביעי האחרון כשיעל החזירה את נועה מהחזרות לקראת נסיעתה עם המקהלה לחו"ל, נזכרה יעל איך היא והגר שרון, נערות צעירות שזו להן נסיעתן הראשונה לחו"ל, ניתקו מכדורסלניות הקבוצה ואבדו ב"גלרי לה פאיט" בפאריז. בזכות תושייתן מצאו את הדרך חזרה למלון. "לא לפחד מהפחד", חזרה ואמרה לאחייניותיה, כשם ששמשון נהג לומר לה ולאחיה. בשבת אחה"צ יעל מבלה עם אחייניה בשכשוכית. בידה בירה, פוקאצ'ות טריות נאכלות הישר מהטבון. לא רוצים שהכיף הזה ייגמר.

"אי אפשר להאמין שזה נגמר", כתב שי ברשת.
לא עוד רשרוש של המים. לא עוד תפילת האדם.

יהי זכרה של יעל זכור ושמור בתוכנו.

כתבה: אביטל שחר



יעל עם גלית, שי, רחלי והאחיינים נועה, נטע וניר

יעל, לדבר עליך בלשון עבר זה לא אמיתי.

הרי את זאת שמסמלת כל כך את ההווה בשבילי כולם. תמיד מלאת חיים, שמחה ואהבה לדברים הטובים. את בעלת טאץ' - בכל דבר שאת נוגעת יש מחשבה וסגנון, שום דבר לא מובן מאליו.

אתמול אור לבוקר יום ראשון, שבוע חדש אחרי סופ"ש נפלא, לא התעוררת משנתך, והשארת אותנו המומים, פעורי פה. קשה לתאר במילים איזה אחות מופלאה היית! דודה נדיבה ברמות שאין דברים כאלה.

כבר משחר ילדותך ניחנת בכושר מנהיגות יוצא דופן (ממש מנהיגה מלידה). תמיד נתת תחושה בקרב סובביך שיש על מי לסמוך. תמיד היית ראשונה לחבק, לברך וגם לנחם כשצריך.

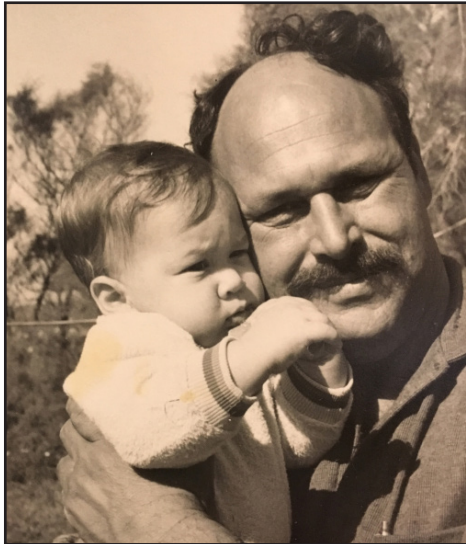
במקום הזה שאנו עומדים ניהלת כמה וכמה הלוויות ומה עכשיו? איך ממשיכים בלעדיך, בתוך כל הפרויקטים שהתחלנו? רק לפני שנתיים עברת לבית חדש בקיבוץ, עיצבת אותו בטוב טעם, ותוך זמן קצר הבית שלך הפך למוקד עלייה לרגל. נשמה כבר אמרנו.

יעל, אני לא יודע איך אפשר להיפרד ממך. למה אין צדק בעולם הזה?

אני מבטיח לך לשמור על גלית מכל משמר ולקיים את הצוואה של אמא שלנו ולנצח להיות מאוחדים.

אוהב אותך בלי גבול

שי



יעל התינוקת עם אבא שמשון

יעלי האחיינית היקרה והאהובה שלנו,

האמת אנחנו לא מאמינים שאת עשית לנו "תרגיל שכזה" כפי שסבתא הייתה אומרת.

הפתעת את כולנו בגדול!

נולדת כשאני הייתי בן 12. בת אמצעית להוריך - שמשון ואחותי אראלה זיכרונם לברכה, אחות לגלית שנולדה שנתיים לפניך ואחות לשי שנולד חמש שנים ויומיים אחריך.

זכיתי ללוות ולהכיר אותך מקרוב וכבר בילדותך היית דומיננטית ומיוחדת, היית המרכז ובמרכז.

תמיד ידעת להוביל, לפעול ולארגן בכל התחומים.

במשפחה, בעבודה, בקיבוץ, בפוליטיקה - עשית ולא רק

דיברת, והיית רצויה ומורגשת תמיד. תמיד אמרת את שעל ליבך ללא היסוס, וכל מי שמכיר אותך יודע שהיה לך לב זהב, שכנראה שכח מה לעשות לכמה רגעים.

זה בלתי מתקבל על הדעת שאת לא איתנו. שלא נשמע עוד את צחוקך הרועם, לא נרגיש עוד את נוכחותך, עשייתך, ויכולת הנתינה האינסופית שלך.

עזבת במפתיע את גלית, שי, רחלי, נועה, נטע וניר האהובים שלנו, את כל המשפחה המורחבת והחברים הרבים שאספת במהלך חיך.

בשנים האחרונות היינו רגילים לזה שאת היית מארגנת את כל האירועים, האזכרות, שמחות וחגים. מנחה, מנהלת, אומרת לגלית מתי להכנס עם החלילית ואיזה קטע של חנה סנש שירה צריכה לקרוא ועכשיו נצטרך להתארגן מחדש...

כולנו המומים כואבים חסרי מילים ופשוט לא מבינים איך עזבת כך בפתאומיות שכזו.

השארת חלל עצום וכואב אצל כולנו. אין מילים לתאר את ההלם, התחושות וכל אשר עובר עלינו עם לכתך הבלתי צפוי סתם כך ביום ראשון.

יעלי נוחי לך בשלווה ובשלום. אוהבים בוכים ומתגעגעים.

יפתח נוימן





יעל וגלית בטיול בזנזיבר

יעלי אהובתי.

אחות ליבי הגדולה.
 איך אפשר לדבר עליך בלשון עבר?!
 את האדם הכי חי שהכרתי. עם לב ענק ופועם,
 שלא מפספס שום דבר.
 עם צחוק מתגלגל שאי אפשר שלא להצטרף
 אליו.
 תמיד היית שם בשבילי ובשביל כולם.
 את הלב של המשפחה הגדולה שלנו.
 אתמול בבוקר הלב שלי נשבר ומסרב להאמין
 שזה נגמר.
 אין לי אויר.
 את היית עבורי מודל לחיקוי.
 כל כך חכמה, ערכית כמו מצפן, עם שמחת החיים שלך ושמחת העשייה האינסופית.
 כל הזמן היית בתנועה.
 אוהבת אדם אמיתית. דואגת, נותנת ותמיד קשובה.
 מה נעשה עם כל העצב הזה והחור העצום שנפער?!
 את כבר כל כך חסרה אהובה יקרה.
 נוחי על משכבך בשלום.

שירה (בתו של אבנר נווה)

יעלי שלנו,

אני רוצה להגיד לך תודה...
 כשאנשים אומרים - נשמור על קשר, את שמרת. הם אומרים משפחה, ואת התכוונת.
 את אהבת אותנו, את כל המשפחה היקרה המורחבת שלנו, מכל הלב, ואנחנו אותך.
 את שמרת עלינו יחד כשהכל התחיל להתפורר. כי דודה הלכה ואז הדוד וסבא וסבתא ההורים של כולם...
 והחזקת אותנו קרוב ולא עזבת. אז באנו.
 יעלי אהובה, לא יאמן שהגיע תורך. זה לא הוגן ולא נתפס. הלוואי ואת פוגשת את אמא ואבא שלך ואת
 סבא וסבתא שלנו.
 הלוואי ולמעלה יותר טוב ונעים.
 הקול הרם שלך עוד מהדהד ברחבי הקיבוץ, באזכרות שלנו בבית העלמין, בארוחות החג...השקט שנוצר
 בלכתך מצמרר.
 תודה שהתעקשת. תודה שדאגת לקרב גם כשהיינו כל כך רחוקים...תודה שאהבת את החיים והיית
 מסורה וחייכת ושמחת וצחקת בקול רם.
 האכפתיות, הנדיבות, ההשקעה שלך...הנוכחות שלך...הלב הענק...החלל הגדול שנוצר כעת.
 אנחנו אוהבים אותך, את תחסרי. את כבר חסרה.

עפר (בתו של אסף נוימן)





ימי הנעורים

יעל, בובי, יעלי ועוד ועוד...

בובי לדבר עליך בלשון עבר לא נתפס, הספקת כל כך הרבה ועוד לא סיימת את מלאכתך, לאן מיהרת? היו לך עוד מלא תוכניות, השארת אותנו המומים, עצובים וללא שליטה על ברז הדמעות, אבל את באופייך ובטבעך תמיד מפתיעה, הפעם הפתעת ובגדול!

יעלי מאז שאימא שלך הלכה לעולמה חצי ממך הלך אתה ושאיבך נעלם מאתנו הפכת בין רגע לראש המשפחה, אומנם כבה הנר אך האור שהפצת המשיך את דרכי הוריק, נשאת לפיד זה בגאווה ובגאון כפי שידעת.

כיתת "שונית" כבר לא תהיה אותה הכיתה בלעדייך, מה

אפשר לומר עליך... אין מילים שיכולות לבטא אותך... כמו שאת תמיד עשית הכול בקול תרועה רמה, משחר ילדותך ידעת להוביל, כל כינוס וכל פגישה וכל שיחה וכל החלטה שהייתה- את שם בהובלה. את הכישורים רכשת וינקת מבית אבא, לכל מקום שהגעת נוכחותך הייתה מרשימה, ידעת לגעת בכל אחת ואחד מבלי להבחין בצבע או בגזע, ליבך הרחב עטף המון, תמיד ידעת לתת את החיבוק החם, המילה הטובה וגם את המילה הנוקבת גם אם לא הייתה הסכמה, לא ויתרת בלהשמיע את דעתך, גישרת בין מחלוקות ובכלל היית בשביל כולם ברגישות האופיינית לך!

במפגשים של כיתת "שונית" אצל הגר בכוכב יאיר, היית הרוח החיה במפגשים, דאגנו שלכל מפגש תגיעי והתגמשנו לפי התוכניות שלך, המפגש הבא תוכנן לעוד שבועיים והנה דאגת לאסוף את כולנו מוקדם מהצפוי, המומים אך אוהבים, כואבים ולא שוכחים, איתנו בטוח תהי תמיד! למרות שאפשר לקנא בדרך שהלכת לנו אבל היית צריכה להמתין עם זה לפחות עוד חמישים שנה.

"אחרי הכל את שיר, לא עוד בשר ודם,
לא עוד אישה חיה, אבל את שיר קיים.
והוא עטוף מילים, מילים ומנגינה,
וקצב מסויים, אחרי הכל - את שיר קיים".

בליבנו תהי אהובה, צרובה וחקוקה לעולם!

כיתת "שונית".



משפחת בובר היקרה
חברות וחברי קיבוץ שדות ים,
קהל האבלים,



מותה של יעל אהובתנו מכה כמכת גרזן את כולנו. רק לפני שלושה ימים שוחחתי עם יעל ואחיה שי, אותה אני מכיר עוד משירותינו הצבאי יחד. יעל הייתה מלאת חיים, אומרת את כל אשר על ליבה, ואמרת את האמיתות שלה באופן חד ונוקב כמו תמיד ומגויסת למשימה, לשליחות, לתנועה ולהתמודדות. אהבתי את יעל וכך גם אתם. היא תיזכר לתמיד כאוהבת שלום ורודפת שלום, חרדה לגורל המדינה, אחות של והבת של, במיוחד כשאביה שמשון זכרו לברכה השפיע כל כך על חיינו. נוחי בשלום יעל אהובתנו, את מצטרפת ליקרים לך, וגם לשמשון.

אני בטוח שגם בגנזי המרומים את תדעי להתווכח, לומר את שלך ולהוות דוגמה והשראה. אנחנו שנותרנו עם חלל גדול נזכור אותך תמיד באהבה אין קץ. קיבוץ היקר, משפחתך וחבריך היקרים ימשיכו לשאת את זיכרוןך.

שלכם,

יצחק (בוז'י) הרצוג
יו"ר מפלגת העבודה



למשפחת בובר היקרה ,

שמענו בצער ובתדהמה על פטירתה הפתאומית של אחותכם יעל ז"ל. אשתקד, לפני פחות משנה, עוד זכינו להשתתפותכם, שלושת האחים לבית בובר וביניכם יעל ז"ל, באירוע הזיכרון שנערך בבית שגרירת קפריסין בישראל, במלאת 10 שנים לפטירתו של אדריכל הידידות בין קפריסין וישראל, פרודרומוס פאפאווסיליו ז"ל. הנכם צאצאיו של חברנו שמשון בובר ז"ל, שהיה מעמודי התווך של עמותת הידידות שלנו, מאז הקמתה ועד לפטירתו הפתאומית לפני כ-7 שנים. אביכם שמשון ז"ל לא חסך במאמצים לתת ביטוי לסולידאריות שלו עם קפריסין ולתמוך במאמצים לחידוש אחדותה ולטיפוח הידידות בין שני העמים. חברי העמותה עדיין חשים געגועים לשמשון ז"ל ועתה אנו דואבים על פטירתה בדמי ימיה של בתו יעל ז"ל. בשמי ובשם כל חברי העמותה לקידום הידידות בין ישראל וקפריסין, ברצוני להביע את תנחומינו העמוקים והכנים על פטירתה של אחותכם יעל ז"ל. יהי רצון שלא תוסיפו לדאבה עוד. ברגשי הוקרה,

אהרן לופז

יו"ר העמותה לידידות ישראל קפריסין

יעלי, זה בלתי נתפס,
יעלי המארגנת, המתכננת, המסדרת, העוזרת, הנמרצת, המתרוצצת,
יעלי המדויקת, הפרפקציוניסטית,
יעלי האהובה - איננה.

כשיצאתי מהלם הבשורה הקשה חשבתי לעצמי: וואלה מתאים לך ככה לסיים איתנו כאן על פני האדמה מצד אחד מבלי להטריד איש, מבלי לחוות את חולשת הגוף או הנפש, מבלי להיות תלויה באחרים, ומצד שני דרמה מטורפת ובלתי נסבלת - יעלי? מתה? איך בכלל ניתן לחבר את שתי המילים האלה יחדיו? הרי היית אחת הנשים החיות ביותר שהכרתי מאודי.

שותה ואוכלת את החיים בביסים גדולים.

מטיילת בעולם, מתמזגת עם הים, בוחשת בפוליטיקה, מתמסרת לחלש, ידך בכול.

ומעל הכול מסירות וגאווה כלפי מעגלי הזהות השלך:

כלפי מדינת ישראל שאותה אהבת בכול מאודך, שכן פטריוטית ציונית היית,

כלפי קיבוץ שדות ים - הבית שהיה בשבילך הכול, כלפי משפחתך ואבא שמשון שכל כך שמחת

שחלומך על הקמת "בית שמשון" בית ספר ימי ע"ש שמשון בובר הולך ומתגשם.

ובשבע השנים האחרונות כלפי מקום עבודתך גבעת חביבה שהייתה בשבילך שילוב של בית ודרך,

של עבודה ושליחות.

השנה החלטת שהגיע שעת שינוי, הגיעה הזמן ללכת הלאה. במקום לכעוס על שינויים שנעשו בארגון

בחרת להתחדש. כמה הערכת אותך וכמה הודיתי לך על הרוח הטובה והאמיצה שבה נפרדנו.

בשיחת הפרידה הענקת לי חיבוק וספר קטן. לא הייתי צריך לפתוח את החבילה בשביל לדעת שאת

מעניקה לי את שירי חנה סנש: "אלי, אלי שלא ייגמר לעולם" שירי חנה סנש בהוצאת הקיבוץ המאוחד

- זה יעלי.

כתבת לי שם הקדשה: " ליניב היקר! ספר שהולך איתי שנים לכול מקום.. תודה על התמיכה והשותפות

לאורך הדרך, שלך יעל בובר." הבאתי איתי את הספר לפרידה הקשה הזאת ממך ומתוכו אקריא את

השיר שכתבה חנה לפני 75 שנים בנהלל: למות? (אקריא את השיר מתוך הספר):

למות צעירה, למות,

לא, לא רציתי.

לא, לא רציתי.

אהבתי את השמש החמה,

האור, השיר, ניצוץ של זוג עיניים.

ולא רציתי הרס מלחמה.

לא, לא רציתי.

לא, לא רציתי.

אך אם נגזר עליי לחיות היום,

בשפך דם, בהרס האיום,

אגיד: "ברוך השם ובעד הזכות,

לחיות ובוא תבוא שעה למות,

על אדמתך, ארצי, מולדתי".

והנה את מתת צעירה, ואהבת את החיים, ואהבת מאוד את הים. ונאבקת נגד הרס המלחמה ובעד השלום

וכשבאה שעתך למות עשית זאת על אדמת מולדתך, על אדמת שדות ים אהובתך.

היי שלום יעלי שלנו האהובה נוחי.

נוחי על משכבך בשלום, או לחילופין תחוללי סערות שם למעלה עד שירד שלום עלינו כאן למטה.

משפחת בובר יקרה, מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

שותפים בכאבכם בית גבעת חביבה וחבצלת

יניב שגיא

SHOHAM CYPRUS LTD

SHIPPING - LOGISTICS - TRAVEL
CLEARING - FORWARDING - INSURANCE

VAT No.: CY10000182 B

E-MAIL: mail@shoham.com.cy
website: www.shoham.com.cy

HEAD OFFICE
CYPRUS
NO. TITHESEE
OCCUPATION

FAMAGUSTA - CYPRUS
77, KING EVAGORAS AVENUE
P.O. Box 57, TEL: 951-71444

PRESENT
HEAD OFFICE

LIMASSOL - CYPRUS
77, FRANKLIN ROOSEVELT AVE.
TEL: (357) 25 503 200, FAX: (357) 25 565 990
Postal Address:
P. O. Box 50220, 3e02 LIMASSOL

BRANCH
OFFICE

NICOSIA - CYPRUS
UNIVERSAL HOUSE, 2nd FLOOR
CORNER G. DICHENI & PRODRONIKU AVE.
TEL: (357) 22 66 460, FAX: (357) 22 66 883
Postal Address:
P. O. Box 21262, 1605 NICOSIA

Limassol, 12th June 2017

Family Bober
Kibutz Sdot Yam

Dear Shai, Galit and all the family,

We are devastated by the sad news of the sudden and untimely passing away of our dear Yael.

It is so unfair and no words can describe how we feel.

On behalf of all the Papavassiliou family I convey to you and all the family our deepest and most sincere condolences for your great loss.

We shall remember our dear Yael as the energetic and active person she has always been, full of kindness and love for the people around her.

At these difficult moments our thoughts are with you.

May she rest in Peace.

Very sincerely and with all our love,

Christakis
Christakis P. Papavassiliou
and family

